

ΕΤΟΣ 59ον

3 Ἀπριλίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3018)

Η ΚΟΡΥΦΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

Τέταρτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν σήμερα, καί ὁ ἀγώνας μας νά πλησιάσουμε λίγο ἐγγύτερα στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά περαιώσουμε τόν δρόμο τῆς νηστείας νηστεύοντας ὄχι μόνο σωματικῶς, ἀλλήλα καί πνευματικῶς, κορυφώνεται, καθῶς διαβήκαμε ἤδη τό μέσον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Πάντοτε, ὅσο ἐντείνεται ὁ πνευματικός ἀγώνας, τόσο περισσότερο ὑποσκάπτεται, ὑπονομεύεται καί πολεμεῖται ἀπό τόν μισόκαλο διάβολο πού «ὡς ἰλέων ὠρυόμενος» ζητεῖ τήν ψυχή τοῦ ἀγωνιστοῦ. Ὅπλα του, πολλήλα καί ποικίλα, δυνατά καί δοκιμασμένα· ἕνα δέ ἀπό τά ἀποτελεσματικώτερα στό σκοτεινό του ὄπλοστάσιο ἡ διασπορά τῆς ἀπελπισίας καί τῆς ἀπογνώσεως στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου πού προσπαθεῖ, καί μάλιστα μέ διαφόρους τρόπους, ἀπό πολλήλα πλευρές, σέ ποικίλους χρόνους: «δέν ἔχεις ἀρχίσει ἀκόμα τήν προσπάθεια; Τώρα, ὄ,τι καί νά κάνεις, εἶσαι χαμένος! Τά κατάφερές σέ ἐκεῖνο ἤ στό ἄλλο σημεῖο; ὅμως ἀλλοῦ τίποτε δέν ἔχεις πετύχει. Ἐπομένως μάταιος ὁ κόπος σου καί χαμένος ὁ ἀγώνας σου! Κοίταξε τόν ἄλλον· ἐπέτυχε περισσότερο ἀπό σένα. Εἶσαι ἀνίκανος πνευματικά, μίσπσέ τον γιατί σέ ξεπέρασε!».

Ἡ ἐλπίδα πού ὁ Χριστός γεννᾷ

Ὅλα αὐτά γνωρίζοντας ἡ μητέρα μας, ἡ Ἐκκλησία, μᾶς πληροφορεῖ σήμερα διά τῆς γραφίδος τοῦ ἱεροῦ Ἀποστόλου βεβαιώνοντάς μας ὅτι «ἰσχυράν παράκλησιν ἔχομεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καί βεβαίαν». Ἀπευθύνεται, δηλαδή, στόν καθένα μας προσωπικά καί τοῦ ἰλέει· «συνέχισε, καί μὴν ἀποκάμνεις· ὁ Χριστός, ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου, οὔτε τεμαχίζεται, οὔτε διαμοιράζεται, οὔτε διατίθεται εὐνοιοκρατικά σέ κανένα ἀπό τά παιδιά του, ἀλλήλα ὄντας "χθές καί σήμεραν ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας" ἀποτελεῖ τήν ἀμετάθετη ἐλπίδα τοῦ ἀνθρώ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. γ' 13-20)

Ἡ παράκληση τῆς ἐλπίδος

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμίας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνῶσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατήσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἀγκυρὰν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρὸδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

που πού πιστεύει σ' ἐκεῖνον· γιὰ ὅλους τὸ ἴδιο πατρικός, τὸ ἴδιο συγκαταβατικός, τὸ ἴδιο ἀνεκτικός, ὁ ἴδιος Σωτήρας».

Ἡ παράκληση καὶ ἡ παρηγορία πού ἡ ἐλπίδα Χριστὸς φέρνει στὸν κόσμον διαφέρει ἀπὸ τίς ἐλπίδες πού ἡ κοσμικὴ σκέψη καὶ νοοτροπία καὶ πρακτικὴ ζωὴ γεννᾷ. Οἱ ἐλπίδες τοῦ κόσμου ἀλλιάζον τόσο γρήγορα μορφή, κατεύθυνση καὶ προοπτικὴ, ὀδηγοῦν τὸν ἄνθρωπο πού πείθεται σ' αὐτές νά γεμίζει μὲ ἀγωνία καὶ ἄγχος, καθὼς συνήθως ἔχουν ἡμερομηνία λήξεως, ὄρους, κρατούμενα, προϋποθέσεις καὶ ζητοῦν πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα τελικὰ προσφέρουν. Οἱ ἐλπίδες τοῦ κόσμου εἶναι ἰδιοτελεῖς, συνδέονται εἴτε φανερά, εἴτε ἀφανῶς μὲ ἀνταλλάγματα πρὸς αὐτὸν πού τίς χορηγεῖ ἀπὸ αὐτοῦ πού τίς ἐνστερνίζονται. Οἱ ἐλπίδες τοῦ κόσμου συμπλέκονται συνήθως μὲ πράγματα ὑλικά, πού συναπαρτίζουν βεβαίως καὶ κυβερνοῦν τὸν κόσμον, γιὰ τοῦτο εἶναι τόσο φθαρτές, τόσο θνητές, τόσο ἐπιρρεπεῖς στὶς ἀλλαγές. Ὅσο πνευματικὸ περιεχόμενο καὶ ἂν φαίνεται ὅτι ἔχουν, αὐτὸ τὸ πολὺ πολὺ –πράγμα σπάνιο– νά διαρκεῖ μέχρι τὸν τάφο. Νά ὅμως πού ὁ σκοπὸς τῆς ἐλπίδας τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς χορηγεῖ εἶναι νά ἀφθαρτοποιήσει, νά μονιμοποιήσει, νά αἰωνιοποιήσει τὸν ἄνθρωπο, ξεκολλῶντας τὸν ἀπὸ τὴν προοπτικὴ τοῦ τάφου ὡς τέρματος καὶ σημείου μηδενικοῦ, καὶ νά τὸν ἀναγάγει στὴν προοπτικὴ τῆς ἀναστάσιμης χαρᾶς τῶν γνησίων τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ βίωση αὐτῆς τῆς ἐλπίδος

Ὅταν ἐπισκεπτόμαστε τὸν ναό, ἄς ἀτενίσουμε προσεκτικώτερα τὴν ἀπόδοση τῶν μορφῶν τῶν ἁγίων στὴν κατὰ Ἀνατολῆς ὀρθόδοξη τέχνη τῆς ἀγιογραφίας· τότε θά δοῦμε ὅτι ὁ χρωστήρας τοῦ ἀγιογράφου, παρ' ὅτι οἱ μορφές αὐτές σίγουρα εἶχαν χαρακτηριστικὰ τῆς νεότητος, τοῦ σωματικοῦ κάλλους, τῆς γε-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Θεός ἔδωκε ὑπόσχεσιν εἰς τόν Ἀβραάμ, ὠρκίσθη εἰς τόν ἑαυτὸν του, ἀφοῦ δέν εἶχε ἄλλον μεγαλύτερον εἰς τὸν ὅποιον νά ὀρκισθῆ, καί εἶπε, Ἀλήθεια, θά σέ ὑπερευλογήσω καί θά σέ ὑπερπληθύνω, καί ἔτσι ὁ Ἀβραάμ, μέ τήν ὑπομονήν του, ἔλαβε τήν ὑπόσχεσιν. Οἱ ἄνθρωποι ὀρκίζονται εἰς κάποιον πού εἶναι μεγαλύτερος καί ὁ ὄρκος θέτει δι' αὐτούς τέρμα εἰς κάθε ἀμφισβήτησιν καί δίνει ἐπιβεβαίωσιν. Ἔτσι καί ὅταν ὁ Θεός ἤθελε νά δείξῃ σαφέστερα εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεως τό ἀμετάβλητον τῆς ἀποφάσεώς του, τήν ἐγγυήθηκε μέ ὄρκον, ὥστε, διά δύο πραγμάτων ἀμεταβλήτων διά τά ὅποια εἶναι ἀδύνατον νά ἀποδειχθῆ ὁ Θεός ψεύτης, ἐμεῖς, πού κατεφύγαμεν εἰς αὐτόν, νά ἔχωμεν μεγάλην ἐνθάρρυνσιν νά κρατήσωμεν σφιχτά τήν ἐλπίδα πού εἶναι ἐνώπιόν μας. Τήν ἐλπίδα αὐτήν τήν ἔχομεν σάν ἄγκυραν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ καί βεβαίαν, ἡ ὁποία μπαίνει μέσα, πίσω ἀπό τό καταπέτασμα, ὅπου ἐμπῆκε πρόδρομος πρὸς χάριν μας ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἔγινε ἀρχιερεὺς αἰώνιος κατὰ τήν τάξιν Μελχισεδέκ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ροντικῆς ἡλικίας, τίς ἱστορεῖ σχεδόν κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ἄνευ τῶν τριῶν διαστάσεων, σέ κατ' ἐνώπιον συνήθως ἀπεικόνισι, νά κηρύττουν μέσα στόν κόσμο, τόν κῶρο, τόν χρόνο, γιά τό διάφορο τῆς ἐλπίδας πού ὁ Χριστός εἶναι καί γιά τή χαρά τοῦ νά κοινωνεῖ κανεὶς αὐτῆς τῆς ἐλπίδος. Οἱ ἅγιοι κατάφεραν μέ τήν πίστη τους στόν Χριστό νά γεμίσουν ἀπό αὐτή τήν ἐλπίδα καί ἔτσι κατέστησαν ἀπό τούτη τή ζωὴ ἀναστημένοι ἄνθρωποι πρὶν ἀκόμη πεθάνουν. Ἔτσι ὁ θάνατος καί ὁ τάφος ἔγιναν γι' αὐτούς πέρασμα καί πύλη, ἀντίστοιχα, στήν ὄντως ζωὴ καί στή βίωσι τῆς ὄντως ἐλπίδος.

Ὅδεύοντας πρὸς τό Πάσχα, ἅς ἀφουγκραστοῦμε τό κήρυγμά τους, τό ὁποῖο ἐκ πείρας μᾶς πληροφορεῖ ὅτι μπορούμε καί ἐμεῖς νά ποῦμε «τό μεγάλο ναί» στό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά ζήσουμε ὅπως ἐκεῖνος θέλει τή χαρά τῆς Ἀναστάσεως. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Α. Α.

3 Ἀπριλίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

«Ἰωάννου ὀσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος», Νικήτα ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†824),
Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου († 833).

Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ς' 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ' 17-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Ἀπριλίου, Ε' τῶν Νηστειῶν.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ' 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι' 32-45.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ». Έρμηνευτικό σχόλιο στην ύμνογραφία της Μεγάλης Έβδομάδος του Καθηγ. Άνδρέα Θεοδώρου. Η συγγραφή επικεντρώνεται αποκλειστικά στην εξήγηση των εξαισιων ύμνολογικών κειμένων της Μ. Έβδομάδος, έργα σπάνιας ποιητικής όμορφιάς και δογματικής πυκνότητας, που υποβοηθεῖ στην κατανόηση και την πνευματική έποικοδόμηση του πιστού.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ του άρχιμ. Έπιφάνιου Θεοδωρόπουλου. Η ιδιαιτερότητα του Έγκολπίου αυτού, πέρα από τό εϋχρηστο σχήμα του, έγκειται στην έπιτυχημένη έρμηνεία των ίερών ύμνολογικών κειμένων, που έτοιμάσε ο μακαριστός Γέροντας. Η 10η ήδη έκδοση μαρτυρεῖ την ύποδοχή που του έπιφυλάσσουν οί πιστοί. Πολλαπλώς ώφέλιμη και καταποπιστική εἶναι η έκτενης εἰσαγωγή.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, περιέχουσα πάσας τάς ίεράς Άκολουθίας από της Κυριακής των Βαΐων μέχρι της Κυριακής του Πάσχα. Έπιμ. κειμ. ύπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη (σχήμα 17x24, πολυτελής έκδοση).

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, έγκόλπιο πολυτελές (σχήμα 8,5x12). Εἰσαγωγή και έπιμ. κειμ. ύπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ. Τό πρωτότυπο κείμενο μέ μετάφραση του Καθηγ. Άνδρέα Θεοδώρου.

Στό νέο Πρόγραμμα του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Έκκλησίας της Έλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ την Όρθόδοξη πίστη», στίς 15:00

2) «Τή μουσική των άγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 16:00

3) «Τήν ιστορία μας» στίς 21:30

4) «Η ταυτότητα της Έκκλησίας» στίς 11:00 και

5) «Τό τραπέζι της Κυριακής» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο και ώρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα της «Φωνής Κυρίου», στόν Ί. Ναό Άγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου) Άθήνα. Προηγείται η Άκολουθία του Έσπερινού, στην οποία περιστασιακώς θά χοροστατεῖ ο Μακ. Άρχιεπίσκοπος και θά όμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή και ώρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα της «Φωνής Κυρίου» στόν Ί. Προσκυνηματικό Ναό Άγίας Βαρβάρας στόν όμώνυμο Λήμο Άττικής. Προηγείται η Παράκληση της Άγίας και όμιλεῖ ένας από τούς Έφημέριους του Έρω Νασού.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθοδόξου πίστεως και ζωής της «Άποστολικής Διακονίας της Έκκλησίας της Έλλάδος». Ίασιού 1, 115 21 Άθήνα. Έκδότης - Λευθυνηΐς· Έπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ύπό των ίερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου της Άποστολικής Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' όλο τον κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr